

برنامه‌های توسعه خانواده محور در بستر ارزش‌های فرهنگی گامی در نیل به الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت غلامعلی افروز^۱

چکیده

با نگاهی به الگوهای توسعه در کشورهای مختلف جهان در چنددهه اخیر، به نیکی در می‌یابیم که کاستی‌های فراوانی در ابعاد مختلف رشد و تحول جوامع مورد نظر مشهود می‌باشد. غافل شدن از همه ابعاد متوازن و متعالی رشد و تحول حقیقی در جوامع انسانی و توجه فوق‌العاده به یک بعد یا محور خاص در برنامه‌های توسعه، می‌تواند پیامدهای ناخوشایندی را به همراه داشته باشد. به سخن دیگر الگوی توسعه مبتنی بر رونق اقتصادی، خودکفایی ملی، توسعه علمی و فناوری، تولیدات کار محور و یا توسعه برپایه فروش منابع طبیعی نمی‌تواند ضرورتاً بستر رشد و تعالی، آرامش ماندگار و شکوفایی وجود انسان را فراهم نماید. بدون تردید مطلوب‌ترین الگوی توسعه آن خواهد بود که هدف اصلی‌اش شکوفایی استعدادها، پرورش قابلیت‌ها، تبلور خلاقیت‌ها، تقویت دل‌آرامی‌ها و حیات معنوی و روحانی انسان باشد. اما از آنجایی که اساساً رشد و تعالی وجود انسان در خانواده شکل می‌گیرد، بایسته آن خواهد بود که محور همه برنامه‌های توسعه بر پایه سلامت، استحکام، پایداری، تعالی، نشاط، دل‌آرامی و شکوفایی خانواده استوار باشد. چرا که خانواده تنها نهاد فطری، طبیعی، بی‌بدیل و جاودانه انسان است و شایسته است همواره همه را در خانواده ببینیم و همه را برای خانواده بخواهیم. انسان را باید در خانواده دید و نه به صورت انتزاعی در جامعه، جامعه‌ای که خود اعتبار خانواده‌ها معنا می‌یابد. با یک تامل بایسته در فلسفه خلقت و ادعان بر جایگاه عرشی خانواده ضرورت طراحی برنامه جامع و چند بعدی توسعه همانند شجره طیبه و عنایت به همه نیازهای زیستی، شناختی، روانی، اجتماعی، فرهنگی و دینی و معنوی خانواده بیشتر آشکار می‌گردد. یقیناً عزت ملی و اقتدار فرهنگی در جامعه ایران اسلامی در سایه سلامت، پویایی تعالی و برکت خانواده محقق می‌گردد.

واژگان کلیدی: توسعه، خانواده، ارزش‌های فرهنگی، سلامت خانواده

^۱ استاد دانشگاه تهران